

MAGYARI BARNA

Képeslap önmagamból

*vállalom hogy csönd vagyok a félhomályban
 ahol néha vitorlát bont a félelem
 sokat mentem lelkem talpán betűsár van
 negyvenhat esztendő koptatja életem*

*énembe a sors panaszait beírta
 a hiány mind egy-egy vaskos új fejezet
 hiába bergelt dísztollával a líra
 minden csodát a valóság elfelezett*

*önmagammal viaskodva itt legbelül
 próbáltam elérni hol ezt hol meg amazt
 ábrándot hányszor építettem egyedül
 tudom a gond tapétát könnyekkel ragaszt*

*van az hogy háromra hull vissza a kettő
 érdek s értelem közt nincsenek szegélyek
 az internetről ma bármi letölthető
 egy modemben jönnek a szív és a lélek*

A meztelen elme

*amortizálódik minden növény
 meggyfánk ága kiegészített tranzisztor
 májfoltos vidékek gyűlnek körém
 a múlás most sok rozsdával piszkol*

*fent a tetőn varjak bangoskodnak
 eperfánk is elkártyázta lombját
 dérfátyolba öltözik a holnap
 itt hol a hót új hidegek lopják*

*intim helyekre tapogat az ősz
 két szem kökény a kert mellbimbója
 kabátot vegyél s barisnyát ha jössz
 ábrándból üdülni a valóba*

*míg önmagát ápolja többnyire
 az ember néha pár lépést elvét
 tűnődöm melyik szex lap közli le
 a meztelenre vetkőzött elmét*

MAGYARI BARNA (1963) Nagyszalontán született, Vésztőn él. Negyedszázada publikál folyóiratokban, napilapokban. Hat kötete jelent meg.